

Aarhus første Universitets-Kollegium.

Livet paa Marselisborg Studentergaard.

Af stud. mag. Thyge Stubbe.

Et Lynskud fra Gaardens Tagetage.

Hvis det paa nogen Maade var muligt, burde Universitetssamvirket invitere alle de snart færdigborte Russer til Aarhus nu i disse første, dejlige Foraarsdage; hvis det blev gjort, var det givet, at der efter Sommerferien vilde strømme Russer i Hundredevis til det lille, nye Universitet, som først nu endelig er et Universitet. Der vilde blive en Konkurrence om Opnaelsen af et Værelse paa Studentergaarden som aldrig før. — Thi noget skønnere og end Egnen omkring Aarhus og noget herligere end at bo paa Studentergaarden midt i al den Skønhed kan man ikke tænke sig.

Men denne Natur, som nok kan begejstre andre end foraarsgale Lyrikere, er ikke det eneste, der vilde drage Russerne mod Aarhus snarere end mod den mørke og skumle Storbj København, der jo ellers har en underfuld Magt over de unge Sind. — Der er mangt og meget i Byen, ved Universitetet og paa Studentergaarden, der vilde begejstre, men da det jo desværre er umuligt at faa en saadan Reklame rejse bragt i Stand, maa man prøve paa at bibringe dem et lille Indtryk af Forholdene ved at skrive derom til dem gennem »Den jyske Akademiker«. Jeg skal her fortælle lidt om Forholdene paa Byens foreløbig eneste Kollegium, *Marselisborg Studentergaard*.

»Gaardens« fortrinlige Beliggenhed i den sydlige Udkant af Byen, lige ved Marselisborg Skov og Vandet, gør en daglig Spad-

sere- eller Cykletur ind mellem Lænsingen næsten uundgaaelig. Der er let Adgang til Sport; Fodbold- og Tennisbaner 5 Minutters Gang fra Gaarden og Badeanstalt 4 Minutters. — Og trods denne Beliggenhed er vi ikke mere end et Kvarters Gang fra Byens Centrum.

Kollegiet rummer foruden Efoeren, Professor Kortsens Lejlighed 27 gode Værelser, Lyse og veludstyrede. Man har Adgang til Badeværelse med varmt og koldt Vand hele Aaret rundt, har en fælles Dagligstue med næsten alle Landets Aviser og nogle Tidsskrifter, og en Spisestue, hvor man aldrig keder sig, naar man sidder og fortærer Fælleshusholdningsmæden, der kan fremstilles for kun 55 Kr. om Maanedn.

For endnu mere at pynte paa det, har Alumnerne selv oprettet et Bibliotek, som drives ved en Afgift aarlig fra hver Alumne, og hvor man anskaffer den moderne Litteratur, hovedsagelig den danske, som det jo er umuligt at laane andet Steds, da Aarhus endnu ikke har et fast Folkebibliotek; det videnskabelige Statsbibliotek udlæner jo ikke den nye Litteratur før lang Tid efter, at den er udkommet. — Som Leder af den daglige Forretningsgang staar Bibliotekaren, der vælges ud af det Femmandsudvalg, der bestemmer Bogindkøbene. — Desuden er der oprettet et Arkiv, og det er Arkivarens Hverv at skaffe saa meget Materiale som muligt, der kan belyse Studentergaardens Histo-

rie, foreløbig i de første tre, spændende Prøveaar. Han er ogsaa Redaktør af »Commentarius collegii marselis«, en Bog, der ligger fremme i Dagligstuen, og hvori Dagens Begivenheder kommenteres ved Behandling i saavel bunden som ubunden Form. Med denne Redaktørpost følger ogsaa, at han er Udgiver af Commentarii Julenummer »Blæksvinet«, der behandler de større Begivenheder i Efteraarsemestret i Skrift og anden Streg, og som fremtræder i mere luksuriøst Udstyr end den daglige Dosis.

Gennem denne »Commentarius« ser vi det daglige Liv paa Gaarden. — Det kan nu for det første umuligt blive kedeligt, naar 27 jævnaldrende unge Mennesker med omtrent samme Interesser færdes sammen som i et fælles Hjem. Mange er da ogsaa de Former, hvorunder man finder paa at forny sig i det daglige. — Til den forholdsvis mere alvorlige, daglige Underholdning hører de smaa private Diskussioner, som tit kan blive varme nok, og som, vel nok paa Grund af det filosofiske Fakultets Majoritet, mere drejer sig om Kunst og Kultur end om Politik.

Men naturligvis er det ikke bare Fest og Snak alt sammen; der læses ogsaa, og det er end mere end Folk almindeligvis er tilbøjelige til at tro. — Enkelt Røster vover endog at paastaa, at det er Blomsten af Aarhus' Studenter, der bor paa Studentergaarden; men det tør man jo ikke sige højt. Dog kan man som et statistisk bevisligt Faktum meddele, at til Filosofikum 1930 fik af de 20 »Gaardusser« 10 ug og de andre 10 mg! Desuden følger de Aaret rundt deres Forelæsninger, som særlig i Rus-aar lægger Beslag paa en Mængde Timer, ca. 20 om Ugen.

Nu synes alt at gaa ganske jævnt og let af sig selv paa denne Jømsborg til Minerva's Beskyttelse, og det gør det egentlig ogsaa, men dog er der sat en Regulator paa Maskineriet, et saakaldt »Klokkerat«, Gaardens Selvsstyre. Det bestaar af fem Mand: Gaardinspektøren, der passer, at Cykelskurene er lukkede, sørger for Ro paa Gange- ne o. s. v., en Stueinspektør, der regerer i Dagligstuen, og under hvem Aviser og Tidsskrifter sorteres, en Forplejningsinspektør, der skal forebringe eventuelle Klager og Forslag angaaende Maden til Økonomaen, en Havespektør, der fører Tilsyn med

Haven, og endelig Klokkeren, der »ordentligvis« repræsenterer Korporationen«. Han har desuden under sig Klokkerkassen, en ny Institution, hvortil Alumnerne betaler et fast Kontingent og desuden 1 pCt. af hvert Legat, der falder paa Gaarden, og som naturligvis altid staar aaben for frivillige Bidrag. Kassens Indhold benyttes til Tidsskrift- og Avisabonnementer og til Fester.

Vi har saaledes ved Embedsmænd, Kasse, Bibliotek, Arkiv o. s. v. et fast Grundlag, hvorpaa der kan arbejdes videre i Retning af endnu bedre Forhold og Skabelse af nye Traditioner. — Af disse er der allerede to aarlige, officielle.

Først en Rustfest, som holdes ganske kort Tid efter Efteraarsemestrets Begyndelse; det er »de gamle«, der her byder Russerne velkommen som »Gaardmænd« og som Akademikere ved et Punchedis i den store Gang, der er vor eneste Festsal. — Den hvide Hue over den gamle Udviklings Hoved er kranset med Vinløv, og de nye synger for første Gang Studentersangene under de rigtige Forhold. De lærer her at synge og tage »Helan«, hvad der ikke falder alle Russer lige let.

Naar Julen nærmer sig, udgiver Arkivaren med Støtte af Gaardens bedste Penne og Blyanter den føromtalt Semester-Revy »Blæksvinet«, der, naar den endelig efter et passende Antal Forsinkelser udkommer, læses med største Interesse og gensidig Gøttensig-over-hinanden.

Endelig Valborgaften, den 30. April, kommer Aarets største Fest, Foraarsfesten med Dans. Da er Gaarden som fuldstændig forvandler. Hele Dagen er alle Mand i Arbejde med Forberedelsen, idet Spisestuen og Dagligstuen forvandles fuldstændig ved Hjælp af Silkepapir, Lamper og Tæpper, og i den lange Gang dækkes det straalende Smørbrødsbord, hvormed Festen begynder. — Efter Bordet hylder man i Haven den unge Lind med Sang og Tale og derefter trædes Dansen inden Dørs, afbrudt af et Valborgplud ved Stranden (desværre forhindrede Vejret denne Ceremoni i Aar) og af et Glas Punch. — Ved denne Fest danser alle, selv de, der ellers aldrig bruger Benene til denne Sport.

Der er altid Liv og Stemming paa Studentergaarden, baade til Arbejde og Fest; Arbejdet mærkes ikke som det sene Slid, men som den glædebringende Virksomhed, et Menneske, der følger sin Lyst til at studere, særlig gerne skulde have.

Thyge Stubbe.

Studerende af de 3 første Aargange forsamlede om Linden i Studentergaardens Have.